

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

PRUEBAS DE ACCESO A LA UNIVERSIDAD

CONVOCATÒRIA	JULIOL 2023	CONVOCATORIA	JULIO 2023
Assignatura: HISTÒRIA D'ESPANYA		Asignatura: HISTORIA DE ESPAÑA	

BAREM DE L'EXAMEN:

1ª) Responeu a una de les dues opcions (fins a 1 punt)

a) DELS DOCUMENTS 1 i 2 Descriuiu el tipus de fonts utilitzades.	b) DELS DOCUMENTS 3 i 4 Descriuiu el tipus de fonts utilitzades.
---	---

2ª) Responeu a una de les dues opcions (fins a 2,5 punts)

a) DELS DOCUMENTS 1 i 2 Identifiqueu les idees principals dels textos i situeu-los en el seu context històric i en el nucli temàtic corresponent.	a) DELS DOCUMENTS 3 i 4 Identifiqueu les idees principals dels textos i situeu-los en el seu context històric i en el nucli temàtic corresponent.
--	--

3ª) Definiu DOS dels conceptes següents (fins a 2 punts)

Sobirania Absolutisme	Vaga revolucionària Colp d'Estat
--------------------------	-------------------------------------

4ª) Responeu a una de les dues opcions (fins a 2,5 punts)

1. Descriuiu els esdeveniments que van conduir a la convocatòria de Corts el 1810 i la situació posterior després de la restauració de l'absolutisme (1814-1820), fent referència a les fonts documentals.	2. Expliqueu la crisi del liberalisme polític en el regnat d'Alfons XIII, i les conseqüències de la Gran Guerra i l'activitat de l'oposició, fent referència a les fonts documentals.
--	---

5ª) Responeu a una de les dues opcions (fins a 2 punts)

1. Desplegeu breument com evolucionen els principis de sobirania, separació de poders i llibertats en els textos constitucionals al llarg del segle XIX.	2. Expliqueu les principals insurreccions socials i colps d'Estat militars en la història de l'Espanya del segle XX.
--	--

DOCUMENTOS PROPUESTOS

Document 1

“Les Corts generals i extraordinàries de la Nació espanyola, ben convençudes, després del més detingut examen i madura deliberació, que les antigues lleis fonamentals d'aquesta Monarquia, acompanyades de les oportunes provisions i precaucions que asseguruen d'una manera estable i permanent el seu sencer compliment, podran omplir degudament el gran objecte de promoure la glòria, la prosperitat, i el bé de tota la Nació, decreten la següent Constitució (...)

Art. 1. La nació espanyola és la unió dels espanyols dels dos hemisferis.

Art. 3. La sobirania resideix essencialment en la nació, i pel mateix pertany a aquesta exclusivament el dret d'establir les seues lleis fonamentals.

Art. 12. La religió de la nació espanyola és i serà perpètuament la catòlica, apostòlica, romana, única vertadera. La nació la protegeix per lleis sàvies i justes, i prohibeix l'exercici de qualsevol altra (...)

Art. 14. El govern de la nació espanyola és una Monarquia moderada hereditària.

Art. 15. La potestat de fer les lleis resideix en les Corts amb el rei.

Art 317. Tots els espanyols tenen llibertat d'escriure, imprimir i publicar les seues idees polítiques sense necessitat de llicència.”

Fragment de la Constitució de 1812.

Document 2

“Per tant, havent sentit el que unànimement m'han informat persones respectables pel seu zel i coneixements, i el que sobre quant ací es conté se m'ha exposat en representacions, que de diverses parts del regne se m'han dirigit, en les quals s'expressa la repugnància i disgust amb què així la constitució formada en les Corts generals i extraordinàries, com els altres establiments polítics de nou introduïts, són mirats a les províncies; els perjudicis i mals que han vingut d'ells, i s'augmentarien si jo autoritzara amb el meu consentiment, i jurara aquella constitució; conformant-me amb tan decidides i generals demostracions de la voluntat dels meus pobles, i per ser elles justes i fundades, declare que el meu real ànim és no solament no jurar ni accedir a aquesta constitució ni a cap decret de les Corts generals i extraordinàries, a saber, els que siguen depressius dels drets i prerrogatives de la meua sobirania, establides per la constitució i les lleis en què de llarg temps la nació ha viscut, sinó el de declarar aquella constitució i tals decrets nuls i de cap valor i efecte, ara ni en cap temps, com si no hagueren passat mai tals actes, i es llevaren d'enmig del temps cap, i sense obligació als meus pobles i súbdits, de qualsevol classe i condició, a complir-los ni guardar-los.”

Donat a València a 4 de maig de 1814. JO, EL REI

Document 3

“Als Treballadors Espanyols i al País en general.

Després de la labor de protesta constantment exercitada per les organitzacions obreres contra els abusos de l'Administració i les corrupteles de la política que el nostre país pateix, la vaga general del 18 de desembre últim, admirable exemple d'eficàcia de l'organització i testimoniatge irrecusable de la capacitat creixent del proletariat espanyol, hauria hagut de produir alguna atenuació, almenys, dels mals per tots reconeguts i contínuament denunciats.

Document 4

“Espanyols: Ha arribat per a nosaltres el moment més temut que esperat (perquè havíem volgut viure sempre en la legalitat i que aquesta regira sense interrupció la vida espanyola) d'arreglar les ànsies, d'atendre el clamorós requeriment de quants estimant la Pàtria no veuen per a ella una altra salvació que llibertar-la dels professionals de la política, dels homes que per una o altra raó ens ofereixen el quadre de dissorts i immoralitats que van començar l'any 98 i amenacen Espanya amb una pròxima fi tràgica i deshonrosa [...].

[...] és la veritat que cada dia que passa representa per al proletariat un agreujament creixent de la misèria ocasionada per la carestia de les subsistències i per la falta de treball.

[...]

El proletariat organitzat ha arribat així al convenciment de la necessitat de la unificació de les seues forces en una lluita comuna contra els emparadors de l'explotació erigida en sistema de Govern. I responent a aquest convenciment, els representants de la Unió General de Treballadors i els de la Confederació Nacional del Treball han acordat per unanimitat:

Primer. [...] s'imposa que el proletariat espanyol empre la vaga general, sense termini limitat, com l'arma més poderosa que posseeix per a reivindicar els seus drets.

Segon. Que a partir d'aquest moment [...], els organismes proletaris, d'acord amb els seus elements directius, procediran a l'adopció de totes aquelles mesures que consideren adequades a l'èxit de la vaga general, trobant-se preparats per al moment en què haja de començar aquest moviment.

Tercer. Que els sotasignats [...], es consideren en el deure de realitzar, en relació amb les diverses Seccions, tots els treballs conduents a organitzar i canalitzar degudament el moviment, així com també de determinar la data en què ha de posar-se en pràctica, tenint en compte les condicions més favorables per al triomf dels nostres propòsits. Madrid, 27 de març de 1917.”

“El manifest”, *El Socialista*, Madrid, 28-III-1917.

Doncs bé, ara recaptarem totes les responsabilitats i a governar nosaltres o homes civils que representen la nostra moral i doctrina. Ja n'hi ha prou de rebel·lies manses, que, sense posar remei a res, danyen tant i més la disciplina que aquesta forta i viril al fet que ens llancem per Espanya i pel Rei.

[...]

No hem de justificar el nostre acte, que el poble sa demanda i imposa. Assassinsats de prelats, exgovernadors, agents de l'autoritat, patrons, capatassos i obrers; audaços i impunes atracaments, depreciació de la moneda, gresca de milions de despeses reservades, sospitosa política aranzelària per la tinença [...], rastres intrigues polítiques que prenen per pretext la tragèdia del Marroc, indisciplina social, que fa el treball ineficaç i nul, precària i ruïnosa la producció agrícola i industrial, impune propaganda comunista, impietat i incultura, justícia influïda per la política, descarada propaganda separatista, passions tendencioses al voltant del problema de les responsabilitats [...].

No venim a plorar llàstimes i vergonyes, sinó a posar-hi ràpid i radical remei, per al que requerim el concurs de tots els bons ciutadans. Per a això, i en virtut de la confiança i mandat que en mi han depositat, es constituirà a Madrid un directori inspector militar amb caràcter provisional, encarregat de mantenir l'ordre públic i assegurar el funcionament normal dels ministeris i organismes oficials [...]. Barcelona, 12 de setembre de 1923.”

“El Manifest del General Primo de Rivera”, *ABC*, Madrid, 14-IX-1923, pàg. 7-8.

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

PRUEBAS DE ACCESO A LA UNIVERSIDAD

CONVOCATÒRIA	JULIOL 2023	CONVOCATORIA	JULIO 2023
Assignatura: HISTÒRIA D'ESPANYA		Asignatura: HISTORIA DE ESPAÑA	

BAREMO DEL EXAMEN:

1ª) Responda a una de las dos opciones (Hasta 1 punto)

a) DE LOS DOCUMENTOS 1 y 2 Describe el tipo de fuentes utilizadas.	b) DE LOS DOCUMENTOS 3 y 4 Describe el tipo de fuentes utilizadas.
---	---

2ª) Responda a una de las dos opciones (Hasta 2,5 puntos)

a) DE LOS DOCUMENTOS 1 y 2 Identifique las ideas principales de los textos, situándolas en su contexto histórico y en el núcleo temático correspondiente.	b) DE LOS DOCUMENTOS 3 y 4 Identifique las ideas principales de los textos, situándolas en su contexto histórico y en el núcleo temático correspondiente.
--	--

3ª) Defina DOS de los conceptos siguientes (Hasta 2 puntos)

Soberanía Absolutismo	Huelga revolucionaria Golpe de Estado
--------------------------	--

4ª) Responda a una de las dos opciones (Hasta 2,5 puntos)

1. Describa los acontecimientos que condujeron a la convocatoria de Cortes en 1810 y la situación posterior tras la restauración del absolutismo (1814-1820), haciendo referencia a las fuentes documentales.	2. Explique la crisis del liberalismo político en el reinado de Alfonso XIII, y las consecuencias de la Gran Guerra y la actividad de la oposición, haciendo referencia a las fuentes documentales.
---	---

5ª) Responda una de las dos opciones (Hasta 2 puntos)

1. Desarrolle brevemente cómo evolucionan los principios de soberanía, separación de poderes y libertades en los textos constitucionales a lo largo del siglo XIX.	2. Explique las principales insurrecciones sociales y golpes de Estado militares en la historia de la España del siglo XX.
--	--

DOCUMENTOS PROPUESTOS

Documento 1

“Las Cortes generales y extraordinarias de la Nación española, bien convencidas, después del más detenido examen y madura deliberación, que las antiguas leyes fundamentales de esta Monarquía, acompañadas de las oportunas providencias y precauciones que aseguren de un modo estable y permanente su entero cumplimiento, podrán llenar debidamente el grande objeto de promover la gloria, la prosperidad, y el bien de toda la Nación, decretan la siguiente Constitución (...)

Art. 1. La nación española es la unión de los españoles de los dos hemisferios.

Art. 3. La soberanía reside esencialmente en la nación, y por lo mismo pertenece a ésta exclusivamente el derecho de establecer sus leyes fundamentales.

Art. 12. La religión de la nación española es y será perpetuamente la católica, apostólica, romana, única verdadera. La nación la protege por leyes sabias y justas, y prohíbe el ejercicio de cualquier otra (...)

Art. 14. El gobierno de la nación española es una Monarquía moderada hereditaria.

Art. 15. La potestad de hacer las leyes reside en las Cortes con el rey.

Art 317. Todos los españoles tienen libertad de escribir, imprimir y publicar sus ideas políticas sin necesidad de licencia.”

Fragmento de la Constitución de 1812.

Documento 2

“Por tanto, habiendo oído lo que unánimemente me han informado personas respetables por su celo y conocimientos, y lo que acerca de cuanto aquí se contiene se me ha expuesto en representaciones, que de varias partes del reino se me han dirigido, en las cuales se expresa la repugnancia y disgusto con que así la constitución formada en las Cortes generales y extraordinarias, como los demás establecimientos políticos de nuevo introducidos, son mirados en las provincias; los perjuicios y males que han venido de ellos, y se aumentarían si yo autorizase con mi consentimiento, y jurase aquella constitución; conformándome con tan decididas y generales demostraciones de la voluntad de mis pueblos, y por ser ellas justas y fundadas, declaro que mi real ánimo es no solamente no jurar ni acceder a dicha constitución ni a decreto alguno de las Cortes generales y extraordinarias, a saber, los que sean depresivos de los derechos y prerrogativas de mi soberanía, establecidas por la constitución y las leyes en que de largo tiempo la nación ha vivido, sino el de declarar aquella constitución y tales decretos nulos y de ningún valor y efecto, ahora ni en tiempo alguno, como si no hubieran pasado jamás tales actos, y se quitasen de en medio del tiempo alguno, y sin obligación en mis pueblos y súbditos, de cualquiera clase y condición, a cumplirlos ni guardarlos.”

Dado en Valencia a 4 de mayo de 1814. YO, EL REY

Documento 3

“A los Trabajadores Españoles y al País en General.

Tras la labor de protesta constantemente ejercitada por las organizaciones obreras contra los abusos de la Administración y las corruptelas de la política que nuestro país padece, la huelga general del 18 de diciembre

Documento 4

“Españoles: Ha llegado para nosotros el momento más temido que esperado (porque hubiéramos querido vivir siempre en la legalidad y que ella rigiera sin interrupción la vida española) de recoger las ansias, de atender el clamoroso requerimiento de cuantos amando la Patria no ven para ella otra salvación que

último, admirable ejemplo de eficacia de la organización y testimonio irrecusable de la capacidad creciente del proletariado español, habría debido producir alguna atenuación, al menos, de los males por todos reconocidos y continuamente denunciados.

[...] es lo cierto que cada día que pasa representa para el proletariado una agravación creciente de la miseria ocasionada por la carestía de las subsistencias y por la falta de trabajo.

[...]

El proletariado organizado ha llegado así al convencimiento de la necesidad de la unificación de sus fuerzas en una lucha común contra los amparadores de la explotación erigida en sistema de Gobierno. Y respondiendo a este convencimiento, los representantes de la Unión General de Trabajadores y los de la Confederación Nacional del Trabajo han acordado por unanimidad:

Primero. [...] se impone que el proletariado español emplee la huelga general, sin plazo limitado, como el arma más poderosa que posee para reivindicar sus derechos.

Segundo. Que a partir de este momento [...], los organismos proletarios, de acuerdo con sus elementos directivos, procederán a la adopción de todas aquellas medidas que consideren adecuadas al éxito de la huelga general, hallándose preparados para el momento en que haya de comenzar este movimiento.

Tercero. Que los abajo firmantes [...], se consideran en el deber de realizar, en relación con las diversas Secciones, todos los trabajos conducentes a organizar y encauzar debidamente el movimiento, así como también de determinar la fecha en que debe ponerse en práctica, teniendo en cuenta las condiciones más favorables para el triunfo de nuestros propósitos. Madrid, 27 de marzo de 1917.”

“El manifiesto”, *El Socialista*, Madrid, 28-III-1917.

libertarla de los profesionales de la política, de los hombre que por una u otra razón nos ofrecen el cuadro de desdichas e inmoralidades que empezaron el año 98 y amenazan a España con un próximo fin trágico y deshonoroso [...].

Pues bien, ahora vamos a recabar todas las responsabilidades y a gobernar nosotros u hombres civiles que representen nuestra moral y doctrina. Basta ya de rebeldías mansas, que, sin poner remedio a nada, dañan tanto y más a la disciplina que esta recia y viril a que nos lanzamos por España y por el Rey.

[...]

No tenemos que justificar nuestro acto, que el pueblo sano demanda e impone. Asesinatos de prelados, ex gobernadores, agentes de la autoridad, patronos, capataces y obreros; audaces e impunes atracos, depreciación de la moneda, francachela de millones de gastos reservados, sospechosa política arancelaria por la tenencia [...], rastreras intrigas políticas tomando por pretexto la tragedia de Marruecos, indisciplina social, que hace el trabajo ineficaz y nulo, precaria y ruinoso la producción agrícola e industrial, impune propaganda comunista, impiedad e incultura, justicia influida por la política, descarada propaganda separatista, pasiones tendenciosas alrededor del problema de las responsabilidades [...].

No venimos a llorar lástimas y vergüenzas, sino a ponerlas pronto y radical remedio, para lo que requerimos el concurso de todos los buenos ciudadanos. Para ello, y en virtud de la confianza y mandato que en mí han depositado, se constituirá en Madrid un directorio inspector militar con carácter provisional, encargado de mantener el orden público y asegurar el funcionamiento normal de los ministerios y organismos oficiales [...]. Barcelona, 12 de septiembre de 1923.”

“El Manifiesto del General Primo de Rivera”, *ABC*, Madrid, 14-IX-1923, pp. 7-8.